

Ainevaldkonna tutvustus (kooliastmepõhine)

Võõrkeelte ainevaldkonna eesmärk on tagada, et õpilastel kujuneks eri keeltes välja suutlikkus mõista, väljendada ja tõlgendada kontseptsioone, mõtteid, tundeid, fakte ja arvamusi nii suuliselt kui ka kirjalikult (kuulamine, rääkimine, lugemine ja kirjutamine) mitmesugustes ühiskondlikes ja kultuurisituatsioonides, lähtudes nende vajadustest ja soovidest. Võõrkeelte ainevaldkonda kuuluvad õppeained avardavad igaüks eraldi ja kõik koos õpilaste suhtlusvõimalusi, aitavad neil mõista ja väärtustada mitmekeelelist ja -kultuurilist maailma ning kujundavad nende suutlikkust võõrkeeleoskust elukestvalt arendada.

Võõrkeelte õpe lähtub Euroopa keeleõppe raamdokumendi ja selle sõsarväljaande põhimõtetest ning nendes kirjeldatud keeleoskustasemetest. Võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Raamdokumendi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi võõrkeeli õppima, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi endale jõukohaseid õpieesmärke seadma ning saada läbipaistvat tagasisidet saavutatu kohta.

Raamdokument näeb keeleõppe eesmärgina õppijate toimetulekut erinevates suhtlusolukordades, suutlikkust end väljendada ja täita eri ülesandeid, st eesmärgiks on suhtluspädevuse kujunemine. Suhtluspädevus hõlmab raamdokumendi järgi kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist pädevust. Keele grammatika ja sõnavara omandatakse keelt kontekstis eesmärgipäraselt kasutades ning järk-järgult jõutakse keelereeglite teadliku rakendamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm) ning pragmaatilise pädevuse kaudu tema võime mõista, luua ja vahendada nii suulisi kui ka kirjalikke tekste.

Raamdokument rõhutab nii mitmekeelsuse kui ka mitmekultuurilisuse olulisust. Seetõttu arendatakse õpilastes oskust võrrelda oma ja teisi kultuure, leida nende sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse saavutamiseks suunatakse õpilasi tarbima vastava keele kultuuri. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri eripära.

Õpilaskeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õpilase aktiivne osalemine õppetegevuses, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning oma õpistrateegiate kujundamine;

- 2) õppematerjali sisu vastavus õpilase eale ja huvidele;
- 3) erinevate suhtluspädevust arendavate õppemeetodite rakendamine;
- 4) õpetaja kui õpilase koostööpartner ja nõustaja teadmiste ja oskuste omandamisel;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine õpilase eesmärkide, vajaduste ja huvide põhjal;
- 6) vigade käsitlemine õppimise loomuliku osana, nende parandamine vastavalt õppe eesmärgile.

Kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud ja kooliastme õpitulemused:

6. klassi lõpetaja väärtustab hispaania keelt kui avaliku suhtluse vahendit ning saavutab eakohase A1 keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:

- saab kuulates aru lühikestest lausetest ja lihtsatest igapäevastest väljenditest;
- reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhistele;
- mõistab lugedes väga lihtsaid tekste fraashaaval, leides üles õpitud sõnad ja väljendid ning tuginedes neile;
- räägib õpitud lauseid kasutades ning õpitud sõnadest ja väljenditest lühikesi lihtlauseid moodustades;
- kirjutab õpitud sõnu ja lauseid ning täidab õpitud sõnavara kasutades lihtsat lünkteksti.
- tunneb ja järgib esmaseid viisakusnorme;
- teab õpitava keele maa põhiandmeid ja olulisemaid tähtpäevi;
- kasutab erinevaid keeleõppestrateegiaid.

Kooliastme õpitulemused:

Õpilane:

- mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse aeglaselt ja selgelt, õpitud teemal;
- mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal salvestatud sõnumites, kui sõnumid esitatakse aeglaselt ja selgelt;
- mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid (nt tunnitegevusteks);

- reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele (õpitud teemal).
- mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi konkreetseid sõnumeid;
- mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis;
- mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest.
- küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;
- moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- väljendab oma eelistusi, meeldimist ja mittemeeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;
- hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhk
- kirjutab lühikesi väga lihtsaid tekstisõnumeid, milles edastab infot või esitab küsimusi.

Aine: B-võõrkeel

Ainemaht: 105 tundi

Teema: 6. klass	
Õpitulemused: VASTUVÕTUTOIMINGUD (kuuldu ja loetu mõistmine) KUULDU MÕISTMINE: aeglane, sidus ja selge kõne, lühikesed ja lihtsad pildimaterjaliga toetatud tekstid (üksikud sõnad, fraasid ja väljendid) ja tuttava situatsiooniga seotud lühikesed dialoogid.	Õppesisu: Õppeaasta vältel arendatakse paralleelselt suulist eneseväljendust ja grammatikat MINA JA TEISED: enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, rahvus, sugu, vanus, elukoht); ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha); viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas

Õpilane:

1) mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse aeglaselt ja selgelt, õpitud teemal;

2) mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal salvestatud sõnumites, kui sõnumid esitatakse aeglaselt ja selgelt;

3) mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid (nt tunnitegevusteks);

4) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele (õpitud teemal).

LOETU MÕISTMINE: tunneb ära, loeb ja hääldab õpitava keele tähemärke, sõnu ja fraase õpitud sõnavara piires; loeb lühikesi lihtsaid tekste ja leiab neist vajaliku faktiinfo; lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vajada korduvat lugemist.

Õpilane:

1) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi konkreetseid sõnumeid;

2) mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis;

3) mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest.

LOOME- JA SUHTLUSTOIMINGUD

öelda, kuidas käituda).

KODU JA LÄHIÜMBRUS: pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna); kodu/elukoha sõnavara (korter, maja, eri ruumid, oma tuba, sisustus jmt).

KODUKOHT EESTI: Eesti riigi nimi, asukoht, pealinn, rahvus, keel; aastaegade nimetused ja põhilised aastaegade ilma kirjeldavad.

RIIGID JA NENDE KULTUUR:

II kooliaste: õpitava keele riigi/riikide nimetused vastavas keeles, tuntumad tähtpäevad ning nendega seotud tavad.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ: päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögijoogid (lugemine, muusika kuulamine, mängimine, lemmiktoit, lemmikloom jmt).

VABA AEG: lihtsamad tegevused ja eelistused, meeldimised.

MEEDIA: tuntuimate medialiikide nimetused (raadio, televisioon, internet).

SUULISED TOIMINGUD: kasutab õpitud lihtsaid sõnu ja lausemalle, osaleb lühidialoogis; vajab vestluskaaslase abi ja võib toetuda emakeelele ja žestidele; hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi; kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

Õpilane:

1) küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;

2) moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;

3) väljendab oma eelistusi, meeldimist ja mittemeeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;

4) hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhku.

KIRJALIKUD TOIMINGUD: tunneb õpitava keele kirjatähti ning õpitud sõnavara õigekirja, kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki; koostab lühikesi lauseid õpitud mallide järgi, kirjutab lühidalt iseendast ja teistest inimestest.

Õpilane:

1) täidab ankeeti isikuandmetega;

2) kirjutab lühikesi väga lihtsaid tekstisõnumeid, milles edastab infot või esitab küsimusi.

HOIAKUD, VÄÄRTUSED, KÄITUMINE, KOOSTÖÖKULTUURI LOOMINE JA MITMEKULTUURILISUS: suhtleb lihtsas keeles, kuid sõltub täielikult vestluskaaslasest, kes öeldut aeglasemalt kordab, ümber sõnastab ja parandab. Esitab lihtsaid küsimusi ja vastab neile; algatab lihtsat suhtlust ja reageerib sellele, kui see puudutab tema vahetuid vajadusi või väga tuttavat teemat.

Õpilane:

1) kasutab korrektselt tervitus- ja hüvastijätuväljendeid (nt tunni alguses ja lõpus);

2) kasutab suhtlemisel õpitava keele viisakus- ja kultuurispetsiifilisi väljendeid (palumine, tänamine, head soovid tähtpäevadeks jne);

3) teab õpitava keele maa(de) põhiandmeid.

ÕPPESISU: hispaania keel

NIMISÕNA: Mees- ja naissoost nimisõnad; nimisõna soo määramine tähenduse (*el padre, la madre*) või sõnalõpu järgi (*el libro, la mesa, el árbol, la torre*).

Mitmuse moodustamise põhireeglid.

ARTIKKEL: Umbmäärased (*un, una, unos, unas*) ja määravad (*el, la, los, las*) artiklid ja nende näitepõhine kasutamine. Artiklite kontraheerunud vormid (*al, del*).

OMADUSSÕNA: Omadussõnade sugu, mitmus, paiknemine lauses, ühildumine nimisõnaga.

ARVSÕNA: Põhiarvsõnad.

ASESÕNA: Rõhulised isikulised asesõnad (*yo, tú* jne) ja nende (mitte) kasutamine.

Enesekohased asesõnad (*me llamo, te das* jt).

Omastavate asesõnade rõhutatud vormid (*mi casa*) ning ühildumine.

EESSÕNA: Levinumate eessõnade (*a, de, en, con, sobre* jt) kasutamine.

Liiteessõnade kasutamine kohamäärustes (*delante de, detrás de, a la derecha de...* jt).

MÄÄRSÕNAD: Levinumate määrsõnade (*sí, no, muy, mucho, bastante, nada* jt) kasutamine.

Kohamäärused (*encima de, debajo de* jt).

También / tampoco kasutamine koos asesõnadega.

SIDESÕNAD: Peamised sidesõnad: *y, o, pero, porque*.

TEGUSÕNA. AJAD: Reeglipärane pööramine kindla kõneviisi olevikus.

Mõne enamkasutatava ebareeglipärase tegusõna (*ser, estar, tener, hacer* jt) pööramine olevikus.

Mõned enesekohased tegusõnad (*llamarse* jt).

Mõnede tegusõnade (*gustar, encantar*) ühildumine.

TEGUMOED: Kindel kõneviis.

LAUSEÕPETUS: Sõnajärg jaatavas, eitavas ja küsilause, lühivastused.

Liitlauseid rinnastavate sidesõnadega (*Mi madre es profesora y mi padre es inventor*).

Peamised küsisõnad (*qué, quién, cuándo, dónde, cómo, cuánto*).

ÕPPESISU: vene keel

В течение учебного года темы развития устной речи и грамматический материал изучаются параллельно.

Тематика развития устной и письменной речи:

- Я сам/-а: знакомство, имя, возраст, внешность, национальность, характер, названия частей тела, самочувствие;
- Моя семья: члены семьи, родственники, любимые животные;
- Мой дом: город, деревня, хутор, адрес, номер телефона, дом, квартира. своя комната, обстановка;
- Природа и окружающая: среда, времена года, погода, животные, цвета;
- Моя школа: название школы, мой класс, обстановка класса, одноклассники;
- Наши праздники: день рождения, Рождество, Новый год;
- Мой день: дни недели, занятия;
- Еда: продукты питания, овощи, фрукты.

Речевой этикет

- Приветствие и прощание: здравствуй (-те); доброе утро (день, вечер); привет; до свидания; пока; спокойной ночи.
- Знакомство и ответ: будем знакомы; меня(его,её) зовут; как тебя (его, её) зовут?- Очень приятно!
- Просьба и благодарность: пожалуйста, спасибо.
- Извинение и ответ: извини(-те) - ничего.
- Интерес к собеседнику и возможные ответы: Как дела? – Всё в порядке!
- Выяснение и сообщение адреса: где ты живёшь? в городе, в деревне; на улице...; номер дома; номер квартиры; номер телефона.

- Согласие и отказ: да - нет; хочу - не хочу; нравится - не нравится; люблю – не люблю.
- Побуждение к совместному действию: давай(-те) + инфинитив.
- Выражение одобрения, неодобрения, удивления, сомнения, похвалы: очень хорошо; очень рад(-а); может/не может быть; вот здорово; молодец; молодцы.
- Поздравления: С днём рождения!; С Новым годом!; С Рождеством!
- Выражение своего мнения и оценки: правильно - не правильно; правда – неправда
- Разрешение и отказ: Можно сказать? – Да,
- конечно/ нет, нельзя
- Предложение и отказ: Хочешь ...? – Да, хочу / Нет, спасибо
- Выяснение стоимости : Сколько стоит...?
- Выражения самочувствия: Мне жарко / больно / холодно
- Compliments and answer: Ты хорошо поёшь! – Спасибо!

Произношение и интонация

1. Буквы, сходные графически, но различные по произношению: *п р и в с ч х*.
2. Свистящие и шипящие звуки: *ж ш щ з с ч ц*.
3. Глухие и звонкие звуки: б/п, в/ф, г/к, д/т, з/с, ж/ш.
4. Произношение звонких звуков в конце слова: друг [к], лимонад [т].
5. Произношение звонких звуков перед глухими: все – [фсе].
6. Использование Ь для смягчения звуков:
  - а. портфель [л´], тетрадь [д´], дверь [р´].
7. Разделительная роль Ь и Ъ : ночью [ноч/ю],
8. объяснение [об/яснение].
9. Йотированные гласные: е [jэ], ё [jo], ю [ju], я [ja] и их роль в смягчении согласных звуков: не - нэ, нё - но, ню - ну, ня – на.
10. Произношение дц [цц] в числительных.
11. Произношение безударных гласных *о е я* в устной речи:

- i. о -> [а] моя
- ii. е -> [и] петух
- iii. я -> [е] объяснени

12. Смещение центра интонации в зависимости от характера предложения:

13. повествовательное: Я очень рад. И мои друзья рады.

14. вопросительное: Как тебя зовут?

15. утвердительное: Да, это моя книга.

16. обращение: Аня, посмотри...

Правописание

1. Заглавная и прописная буквы в начале слова и предложения по типу и аналогии эстонской грамматики.
2. Предлоги и их отдельное написание.
3. Правописание и транслитерация личных имён.
4. Правописание количественных числительных.
5. Личные местоимения.
6. Правописание инфинитива.
7. Личные окончания глаголов.
8. Слоги *жи* и *ши*.

Грамматический материал

Существительное

1. Разделение существительного на мужской, женский и средний род. Характерные окончания:

- 1.1. м.р. : согласный: - ь, - й, - а
дом день попугай папа

1.2. ж.р.:   -а   -я   -ь   -ия
                  лампа   тётя   тетрадь   Эстония

1.3. ср.р.:   -о   -е   -ие   -мя
                  окно   море   пение   имя

2. Окончание – признак формы множественного числа: - ы, -и ; -а, -я:

2.1. окончание –и следует вместо -я в Им.п. либо после окончания основы на
      Г,К,Х,Ж,Ч,Ш,Щ;

2.2. окончание –а следует вместо -о в Им.п.

2.3. окончание –я следует вместо -е в Им.п.

2.4. исключения: друг-друзья, брат-братья и т.п.

3. Падежи:

3.1. Формы склонения Винительного падежа, отвечающие на вопросы:

      КУДА? с предлогами В и НА: в город, в класс, в школу,

      КОГО? люблю маму, знаю девочку

      ЧТО? Читаю книгу, смотрю телевизор

3.2. Формы склонения Предложного падежа, отвечающие на вопрос ГДЕ?

      с предлогами В и НА: в школе, в классе, в городе, на столе, на улице.

3.3. Формы склонения Родительного падежа, отвечающие на вопросы:

      У КОГО? у мамы, у друга

3.4. Формы Дательного падежа, отвечающие на вопрос:

      КОМУ? мне, тебе

Прилагательное

Всегда зависит от существительного или местоимения и согласуется с вышеуказанным в роде, числе и падеже

1. Окончания прилагательного:

1.1. мужской род: -ый;   -ой;   -ий;

1.2. средний род: -ое;   -ее;

1.3. женский род: -ая;   -яя;

1.4. множественное число: -ые; -ие.

Глагол

1. Основная форма глагола, т.е. инфинитив и его признак -ть: играть, говорить
2. Образование и употребление личных форм настоящего времени:
  - 2.1. I спряжения на -ать (читать, делать)
  - 2.2. II спряжения на -еть (смотреть) -ить (говорить)
3. Употребление инфинитива в сочетании с личной формой глаголов любить, хотеть:
люблю рисовать, хочу играть.
4. Образование глаголов Iого лица настоящего времени с чередованием в корне:
любить – люблю   писать – пишу
5. Повелительное наклонение в форме единственного и множественного числа:
Садись! - Садитесь!   Встань! - Встаньте!
6. Возвратные глаголы: одеваться, учиться
7. Образование и употребление личных форм прошедшего времени:
  - 7.1. М.р.   -л   -лся
  - 7.2. Ж.р.   -ла   -лась
  - 7.3. Ср.р.   -ло   -лось
  - 7.4. Мн.ч.   -ли   -лись;
8. Образование и употребление личных форм будущего времени:
  - 8.1. Будущее время глагола быть;
  - 8.2. Образование сложного будущего времени: я буду читать
9. Отрицание: частица НЕ перед личной формой глагола: мы не играем

Местоимение.

1. Личные местоимения :

Я, ТЫ, ОН, ОНА, МЫ, ВЫ, ОНИ

2. Падежные формы местоимений он и она, отвечающие на вопросы

Кого? Кому?

ОН: ЕГО ЕМУ

ОНА: ЕЁ ЕЙ

3. Притяжательные местоимения

МОЙ ТВОЙ НАШ ВАШ согласуются с существительным в роде, числе и падеже.

4. Вопросительные местоимения

КТО? ЧТО? СКОЛЬКО?

Кто это? Что это? Сколько тебе лет?

Числительное.

1. Количественные: от 1 до 100 в форме именительного падежа.
2. Употребление числительных при указании возраста со словами год, года, лет

Наречие.

1. Качественные: правильно, нормально.
2. обстоятельственные: вчера, завтра, далеко, дома.

Предлог .

1. В и НА с существительными в форме Винительного падежа:
В школу НА улицу
2. В и НА с существительными в форме Предложного падежа:
В школе На улице

Союз.

1. соединительный: И
2. противопоставительные: А и НО

Предложение.

1. вопросительное: Кто это?
2. повествовательное: Дети играют в парке
3. координация подлежащего и сказуемого

ÕPPESISU: saksa keel

- Nimisõna: õpitud nimisõnade ainsus ja mitmus; nimisõna käänamine (Nominativ, Akkusativ, Dativ);
- Artikkel: umbmäärane ja määrav artikkel, artikli puudumine; omadussõna täiendina (ühildumine nimisõnaga);
- Arvsõnad ja mõõtühikud: põhi- ja järgarvud, kellaaeg, kuupäev, aasta;
- Asesõna: isikulised asesõnad (ich, du, er, sie, es, wir, ihr, sie, Sie);
- Omastavad asesõnad: mein, dein, sein, ihr, unser, euer, ihr, nende kasutamine; näitavad asesõnad (dieser, diese, dieses); umbisikuline asesõna es;
- Tegusõna: põhitegusõnad ja abitegusõnad (haben, sein); modaaltegusõnad (können, müssen, wollen, dürfen, sollen, mögen), nende põhitähendused ja kasutamine infinitiiviga, mögen põhiverbina; enesekohased tegusõnad; tegusõnad lahutatavate ja lahutamata eesliidetega; tegusõna pööramine kindla kõneviisi aktiivis: reeglipärased ja ebareeglipärased verbid; ajavormide (Präsens, Präteritum, Perfekt) moodustamine; käskiv kõneviis (Imperativ), moodustamine ja kasutamine;
- Määrsõna: tähtsamad aega, kohta, ja viisi väljendavad määrsõnad;

- Eessõna: eessõnad daativi ja akusatiiviga (an, auf, hinter, neben, in, über, unter, vor, zwischen);
- Sidesõnad (und, oder, aber, doch);
- Lauseõpetus: lihtlause; jaatavad, eitavad ja küsilause; lausemudelid öeldise pöördelise vormi asukoha järgi: verb teisel, esimesel ja viimasel kohal; liitlause: rindlause sidesõnadega und, aber, oder;
- Sõnatuletus; tähestik;
- Õigekiri: suur ja väike algustäht; punkt, küsi- ja hüüumärk lause lõpus; koma loetelus ja liitlause.